

ЮНАК

4/2001

Пластовый Журнал

Yunak





Yunak

4 (357) 2001

ISBN 0044-1384

magazine in Ukrainian for youth age 11-18
published jointly by:
Plast, Ukrainian Youth Association of Canada
Plast, Ukrainian Scouting Organization - USA
6 issues per year
Price: \$4.50 (US)/issue
Subscription: \$25 (US)/6 issues
(includes 4 issues Yunak, 2 issues Supplement)
Editor: Oksana Zakydalsky

Юнак

журнал пластового юнацтва

Ціна: \$4.50

Редактор

пл. сен. Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення і макет

Богдан Ружицький

Оксана Закидальська

Адреса редакції і адміністрації

Yunak

2199 Bloor Street West

Toronto, ON M6S 1N2

CANADA

Fax: (416) 763-0185

e-mail: zakydalsky@sympatico.ca

Адреса в ЗСА

Plast Publishing US-Canada

144 Second Ave.

New York, NY 10003-8305

USA

Fax: (212) 533-8991

На обкладинці

пл. роз. Христя Гудь

4-ий кур. УПЮ-ок ім. Ольги Басараб

Філадельфія, ЗСА

Виготовлено на системі

PC 1.2 GHz/QuarkXpress 4.1.

Adobe Photoshop 6.0, Adobe Illustrator 9.0.

Adobe Streamline 4.0

Видруковано заходами

The Basilian Press,

Toronto, Ontario, Canada

ЗМІСТ



Історія Пласту - Юрій Старосольський 2

Провідництво - Гетьманські Вірлиці 3



По Україні 4-5

Орликіяда 2001 6



Експонати Орликіяди - Рідна хата 7

Експонати Орликіяди - Гроші і кораблі 8



Експонати Орликіяди - Музика 9

Мова - Українська мова в Україні 10



Наш гурток - Вовки з Ньюарку 11

Конкурс Моє Місто - Львів 12-15



Табори - в Україні 16-17

Табори - Золота Булава в Україні 18-19



Табори - Ю2 і Новий Сокіл 20

Табори - Великобританія 22



Українська Гельсінська Група 23

Вісник Редакції



Дорогі читачі Юнака!

Пластові заняття – головне джерело дописів до *Юнака*. Цьогорічна Орликіяда в Америці – сороковий змаг улаштований куренем Орликівці – була надзвичайно цікавою, частинно через тему – 10-років Незалежності України – а також через значне число оригінальних експонатів. Хоч на Орликіяді було багато пластунів (15 загонів, около 200 людей разом) хочемо, щоб і інші юнаки і юначки мали нагоду побачити ці експонати. Поміщуємо кілька з них в цьому числі. Ми можемо тут помістити тільки приклади і уривки деяких експонатів (повні тексти експонатів будуть поміщені в збірці *Юнак для Виховників* в наступному *Додатку*).

Найцікавішим пластовим заняттям – це напевно табори. Завдяки нашому фотокореспондентові з України – ст. пл. Богданові Яцишину – ми маємо не тільки фотографії із таборів але також і дописи учасників. Прочитайте як самі юначки і юнаки оцінюють свої табори.

Перший раз ми одержали інформації про табір в Великобританії – сподіємося, що буде більше, бо це робить *Юнак* справжнім світовим пластовим виданням.

Одна несподіванка в цьому числі – рік після проголошення Конкурсу Мое Місто – маємо перший відгук! І як зручно що Мое Місто саме Львів. На чотирьох середніх сторінках можете познайомитися із ним – це буде добра підготовка до ЮМПЗ'02. Саме біля Львова запланована Зустріч. Перші інформації про ЮМПЗ'02, які ми одержали з України, знайдете на внутрішній обкладинці журналу. А щоб вас ще більше зацікавити поїхати в Україну, друкуємо допис пл. роз. Маркіяна Гадзевича який описує свою першу подорож в Україну.

При кінці цього року відзначено дві річниці. Минуло 10 років від смерті другого Начального Пластуна, автора *Великої Гри* – пл. сен. Юрій Старосольського. Друкуємо короткий його життєпис. В листопаді минуло 25 років від заснування Української Гельсінської Групи, яка відіграла важну роль на дорозі до незалежності України.

Як все, чекаємо на ваші дописи і фото!

СКОБ!

пл. сен. Оксана Закидальська
редактор

наші співробітники

Хто помагає нам з журналом? Багато людей! Але не тільки... Хочемо вам представити одного співробітника, який все готовий послужити із інформаціями та відповідями на різні питання.

УСЕ – Універсальний Словник-Енциклопедія – український ілюстрований енциклопедичний словник в якому близько 25000 статей, 3200 ілюстрацій, 1551 сторінок. Від *Аалто* (фінський архітектор) до *ящірки* (лускатий плазун). На Інтернеті можна зробити пошук українською мовою УСЕ. Вислід пошуку подає листу статей де вписане слово в заголовку і листу де це слово у тексті.

Український об'єданий портал

У К Р О П

Підіть на **www.UKROP.com**. На головній сторінці, на меню підрозділів, клацніть на енциклопедія. Тоді на Енциклопедію УСЕ. Підіть до **ЗНАЙТИ СЛОВО**. Впишіть слово. Клацніть на **ШУКАТИ**. (Поручаємо УСЕ на Орликіяди і на задачі в українській школі!)



ІСТОРІЯ ПЛАСТУ

(ЮРІЙ СТАРОСОЛЬСЬКИЙ 1907–1991)

Юрій Старосольський – Начальний Пластун в роках 1972-1991 – помер десять років тому. Народився у Львові і там вирослав. Після І-ої Світової Війни жив з родиною в Австрії, де він вперше почув про скавтинг, коли йому друзі розповідали про організацію *Пфадфіндерів* (так називаються німецькомовні скавти). Літом 1922 р. Юрій повернувся до Львова і довідався, що його двоєрідні брати й приятелі вже належали до Пласту. Юрій записався сам і став членом гуртка *Вовки*, Першого полку ім. Петра Конашевича-Сагайдачного при Академічній Гімназії (в той час курені називалися полки). Літом 1923 р. відбув із своїм гуртком перший гуртковий табір у Ворохті в Чорногорі, а в 1924 р. був учасником першого обласного пластового табору на Кам'янці, біля Підлютого (в Горанах) під строгим комендантом Іваном Чмолюю. Від 1925 р. належав до куреня *Лісових Чортів* і майже кожного року їздив на табори на Соколі як член бурави. В 1929 р. дістав наказ перейти границю (нелегально) на Закарпаття (тоді в Чехословаччині) на те, щоб з закарпатськими пластунами їхати на світове джемборі в Лондоні. Хоч подорож до Лондону не вдалася, почалися його зв'язки із закарпатським Пластом. В 1933 р. Юрій взяв участь у світовому джемборі в Геделе, Мадярщині, разом із закарпатськими пластунами.

Восени 1930 р. польська влада розв'язала Пласт, але табори на Соколі далі відбувалися, вже не як пластові а під опікою Українського Гігієнічного Товариства. Юрій провадив ці табори, які були під постійною контролею та обсервацією поліції. Все таки табори переводили майже повну пластову програму, хоч без одностроїв та відзнак.

В 1930-их роках Юрій був членом тайного Пласту і видавав, спочатку сам а потім із сестрою, Уляною, юнацький журнал *На сліді*. В 1932 р. отримав Перше Пластове Відзначення за ведення таборів після розв'язання Пласту. Під німецькою окупацією Юрій був комендантом табору для молоді біля Єворова (1942 р.), а в 1943 р. – в Пасічній в Карпатах.

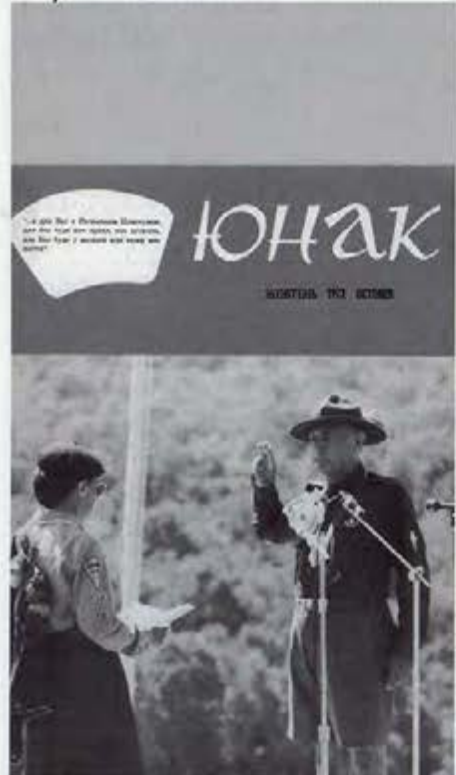
Зразу після закінчення II світової війни, включився у відновлений Пласт у Німеччині – 1946 р. був президентом Першого З'їзду Пластунів Емігрантів у Карльсфельді біля Мюнхену. В 1948 р. вийшла його книжка про ідею й методу пластування – *Велика Гра*. Пісня, до якої він написав слова (музика – Юрія Пясецького) – *При ватрі* – була вперше відспівана на Ювілейній Зустрічі в Міттенвальді 1947 р.

Переїхавши до Америки, включився в пластову працю – в 1951 р. був президентом Першого Крайового З'їзду в ЗСА в Нью-Йорку, на якому його вибрано головою КПРади. В січні 1967 р. був обраний головою ГПРади, а в 1972 – Начальним Пластуном. Він автором статті про ціль Пласту в *Посібнику Зв'язкового* і автором статті про Пласт в *Енциклопедії Українознавства*.

Юрій Старосольський закінчив студії права у Львові 1931 р. Ступінь магістра політичних наук отримав у Вашингтоні 1953 р. і у рр. 1955-1977 працював у Конгресовій Бібліотеці у відділі іноземних мов де проводив дослідження для американського Конгресу. Він був членом редколегії *Енциклопедії Українознавства*. В 1977 р. нагороджений орденом Вічного Вогню в Золоті за громадську працю. Помер 21 жовтня, 1991 р. у Сілвер Спрінг, Меріленд, ЗСА.



"Юнакові"
Юрій Старосольський
Вересень, 1974



На фото (згори): Начальний Пластун Юрій Старосольський в 1974 р.; дедикація Начального Пластуна; присягання Начального Пластуна, Вовча Тропа, НІЙ. Переводить пл. сен. Ольга Кузьмівич, Голова ГПРади (обкладинка *Юнака*, жовтень, 1972).

ПРОВІСНИЦТВО

ЧОТИРИ ГЕТЬМАНСЬКІ ВІРЛИЦІ

з одного гуртка – перший раз в історії (були вже 3 гетьманські вірлиці із 2-го кур. ім. Лесі Українки (Аргентина, 1998) і три гетьманські скоби (3-тій кур. ім. Івана Мазепи, Нью-Йорк, 1992). Нечуйвітер – 10-го куреня ім. Ольги Косач, Торонто – насправді надзвичайний гурток із надзвичайною виховницею. Іменовані гетьманські вірлиці мають багато спільного – всі були членами гуртка від самого початку (1994), таборували щороку, одержали ЗБ, хоч по два пластові відзначення, виконували спільні цікаві проєкти до III-проби, які вимагали багато праці – станичний ходотон, 45-ліття 10-го куреня. Всі вишколені новацькі сестрички і кожна мала рій; матуранти курсів українознавства. До всієї праці бралися з охотою і своїм ентузіазмом притягали інших. Але – кожна мала свої особливі зацікавлення, свої спеціальні досягнення.

Мотря Спольська – В школі була 3 роки на студентській раді, членом комітету добродійних організацій. Спортівка – на дружині копаного м'яча і довгого бігу, майже щороку брала участь в провінційних змаганнях. Членом плавацької дружини, здобула бронзову медаль і бронзовий хрест в плаванні (Червоного Хреста). Брала участь у бігах на добродійні цілі, в програмі *En français a Quebec*. В українській школі одержала стипендію. Цікавиться іноземними мовами. Була курінним суддею.

Тамара Балан – Спорт, музика, добродійна праця – цьому Тамара присвячує свою увагу в позашкільних годинах. Тамара зорганізувала свою класу і разом розпочали програму рециркулювання в школі. Вона співає в двох хорах, бере участь в музичних виступах, плаває і грає в копаній м'яч. Була курінною. Тамари пляни на будуче – стати амбасадором і працювати в ООН. Тому вона зацікавлена студіями політики і міжнародних відносин.

Зоряна Шух – Спортівка – на дружинах копаного м'яча і раббі, брала участь в провінційних змаганнях. Зоряна мала постійну працю поза школою, щоб допомогти із родинними видатками; все ж таки знаходила час і на добровільну працю. Була гуртковою і курінним суддею. За свою працю в Пласті, одержала провінційний Volunteer Service Award.

Іванка Сливинська – її особливе зацікавлення – музика. Вона вже 13 років грає на скрипці, грає в шкільній оркестрі, співає в шкільному хорі, і бере участь в шкільних музичних виступах. Спортівка – член дружини копаного м'яча і довгого бігу, отримала бронзову медаль з плавання. Вчила дітей писанкарства в одній державній школі; одержала нагороду за добродійну працю. Хочє бути інженером. Вже 4 роки має свій рій *Фіалки*. Була курінною, а в 1998 її вибрано Гетьманівною на Орликїаді.

ст. пл. гет. вір. Тамара Онищук – наша подруга. Подруга Тамара сильно працювала 5 років щоб допомогти нам здати проби, вмолісті та закінчити проєкти. Подруга Тамара присвятила дуже багато часу, щоб нас подати на гетьманських вірлиць. Вона мала довір'я до нас і дуже любила цілий гурток. Разом з подругою гурток *Нечуйвітер* багато осягнув та виконав у Пласті. Але ми також вміли веселитися та разом робити приємні речі. Разом ми їздили до Отави, танцювали на Маланці, забавлялися на подруги Тамари весіллю, таборували, ходили на вечері та часто пльоткували про своє життя. Всі члени гуртка *Нечуйвітер* є дуже вдячні подрузі за її важку працю як наша виховниця. (Іванка Сливинська)



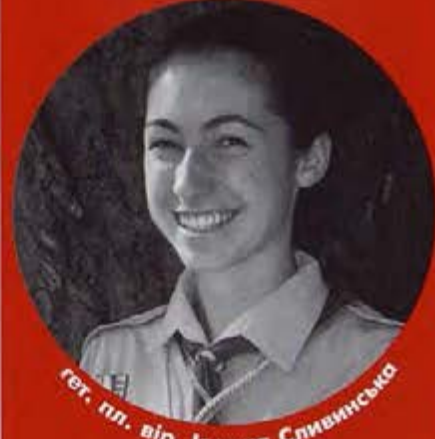
гет. пл. вір. Мотря Спольська



гет. пл. вір. Тамара Балан



гет. пл. вір. Зоряна Шух



гет. пл. вір. Іванка Сливинська

По Україні

пл. роз. Маркіян Гадзевич



Маркіян Гадзевич у Києві

Недavno я повернувся додому з України, відвідини якої залишили в мене багато незабутніх переживань. Я подорожував у турі *Чорноморський Рейс*, яку zorganizували *Чорноморці* і з ЗСА а проводили *Чорноморці* зі Львова. Україна вже 10 років незалежною державою. Вас напевно цікавить як ця держава діє. Зроблено значний поступ у багатьох секторах, та все ж таки потрібно ще безліч змін. Подаю мої враження та деякі завваги.

Західня Україна — бастион української національної свідомості — розбудовується. Зустрічаємо багато нових або відновлених церков та придоріжних капличок. На шляхах України побудовані нові газолінові станції, які були рідкістю у Советському Союзі. Громадяни будують нові мешканеві будинки на місцях старих сільських хат. Советські пам'ятники повалено, натомість поставлено монументи в честь справжніх українських героїв — націоналістів.

П'ятдесят років советського панування не змогло знищити релігії та культури Західньої України. Майже всі мешканці Галичини, яка складається із Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей, говорять українською мовою. Дуже рідко почуєте російську. Комуністична партія в Західній Україні майже не існує, в Галичині вона прямо заборонена. Економічна ситуація вимагає ще багато поліпшень, зате Західня Україна веде перед у культурному та духовому розвитку.

Ми відвідали дім у Білгородці, де скривався Роман Шухевич, командир славної УПА. 5-го березня, 1950 року, відділи НКВД оточили цей будинок і командир згинув. Шухевич буч членом-основником старшопластунського куреня *Чорноморці* (його псевдо — Шух) і ми віддали йому шану, відвідавши місце його смерті, де поставлено йому пам'ятник. Ми відвідали теж Сокиль — табір у мальовничих Карпатах та записалися з його історією. Там перед приходом советів таборували пластуни, вони таборують там знову.

Автобусом ми поїхали до Криму, а головню до порту Севастополь. Порівняти Західню Україну із Севастополем — неможливо. Севастополь, і Крим взагалі, страшенно зросійщені. У Севастополі незлічна кількість советських пам'ятників у честь Великої Вітчизняної Війни (II Світової Війни). На окрему увагу заслуговує величезний (100 футів височини) монумент у пристані, що зображує двох советських солдатів із спрямованими крісами.

В Севастополі наша група, що складалася із *Чорноморців* і *Чорноморських Хвильок* та інших пластунів, була запрошена на борт флягманського корабля Військово-Морських Сил України *Гетьман Сагайдачний*. Залога цього корабля прийняла нас дуже гарно та дала нам можливість справді оглянути корабель.

Ми обдарували старшин корабля пластовими пам'ятками включно із відзнакою морського пластування, щоб таким чином відзначити цю історичну візиту пластової групи, що була гостем української флотії. На борту відбувся теж малий церемоніал — хрещення однієї старшої пластунки що стала членом куреня *Чорноморські Хвильки*.

З Криму ми поїхали прямо до Києва. Столиця України це справжнє світове місто — повне західних крамниць, ресторанів та автомобілів. Заробітки мешканців Києва є подвійні як у Львові. Кажуть, що в Києві є найбільше Мерседесів у світі, якщо взяти під увагу число населення. На жаль, усі ці люксуси належать або до нечесних державних урядовців або до олігархів. Коли йдеться про комунізм та русифікацію, вони не є такі страшні як у Криму. Київ щораз більше стає українським.

Святкування 10-річчя незалежності України було справді величаве та врочисте. Наша група мала нагоду приглядатися до паради разом із сотнями пластунів із всієї України. Я почувався особливо щасливим, коли декілька юнаків почали приглядатися до мого односторю, та ствердили, що вони теж з 5-го куреня. Вони зі Львова — я з Ньюарку! В Києві дехто із нашої групи відвідав морський табір, що знаходився на острові Дніпра.

Все ж таки, я мушу зазначити, що мені було дуже прикро, коли я побачив статую Леніна ще з 1946 року, яка досі стоїть на перехресті Хрещатика і бульвару Тараса Шевченка. Деякі будинки ще далі пишуться серпом і молотом. Однак найбільше разить величезна фігура грізної жінки, що є частиною заповідника Великої Вітчизняної Війни. Україна конечно мусить позбутися тих залишків совєтської слави!

Під час нашої подорожі в Україні я відвідував базарі, де можна було купити різні совєтські медалі. Ними я гарно і дешево доповнив свою колекцію військових відзнак. Яке велике було моє здивування, коли при виїзді я довідався, що це контрабанда — медалі є власністю держави і їх не можна вивозити! Як це розуміти, коли держави (совєтської) немає вже 10 років і ці медалі були власністю осіб, що були ними нагороджені? Я був змушений залишити куплені медалі приятелів на переховання в Україні.

В загальному наша поїздка *Агой, Україно* була дуже успішною. Це були мої перші відвідини України і я був захоплений чудовими краєвидами, старовинними містами та гостинним населенням. Я побачив та зустрів пластунів із різних міст України — Львова, Києва, навіть Севастополя. Ми мусимо вірити, що Україна стане сильнішою в політиці і економіці та буде справді незалежною і вільною державою.



Пластуни на борті корабля Гетьман Сагайдачний в Севастополі.

(внизу) **Руїни Херсонесу-Таврівського**, старо-грецької колонії, заснованої у V-ому столітті до Христа на південно-західному березі Криму. Ці руїни зображені на українських грошах, на одній гривні (див. експонат *Українські гроші*, ст. 7). Вартість пам'яток величезна — Херсонес називають українським Помпеем тому, що інфраструктура візантійського міста зберег-

лася майже вповності. З неї докладно можна відтворити життя того часу. На жаль Херсонес залучене до 100 найбільш загрожених місць в списку Світового Фонду Монументів (World Monuments Watch List — 2002). Фонд публікує таку листу що два роки, щоб привернути увагу світу на знищені пам'ятки. Херсонес вже був на листі в роках 1996 і 1998.



ОРЛИКІЯДА 2001

10 ЛІТТЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ



ГЕТЬМАНІВНА

Христя Гудь
4-ий кур. ім.
Ольги Басараб
Філадельфія



ГЕТЬМАНІЧ

Іван Кіналь
3-ий кур. ім.
Івана Мазепи
Нью-Йорк

ДАТА І МІСЦЕ

10-11.XI.2001
Союзівка, Н.Й.

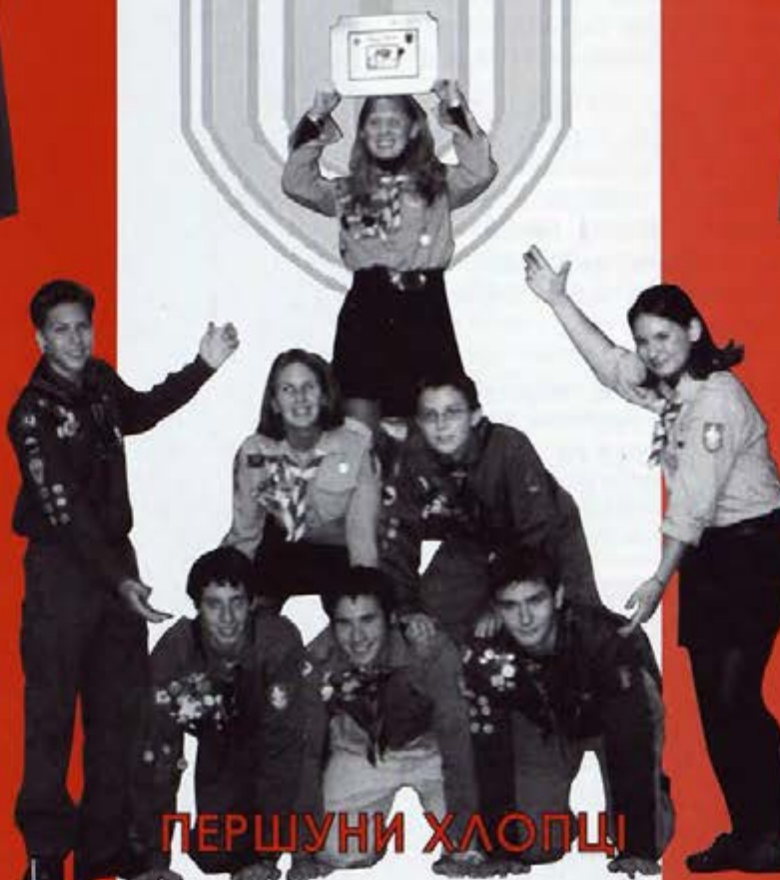
ТОЧКУВАННЯ

ЗАГАЛЬНЕ (хлопці)

- I. 13 кур. Детройт
- II. 3 кур. Нью-Йорк
- III. 5 кур. Ньюарк

(дівчата)

- I. 4 кур. Філадельфія
- II. 2 кур. Нью-Йорк
- III. 20 кур. Ньюарк



ПЕРШУНИ ХЛОПЦІ

ТЕМА

10-ліття
Незалежності
України

ТОЧКУВАННЯ

ПИТАННЯ

- I. 4 кур. Філадельфія
- 2 кур. Нью-Йорк
- 13 кур. Детройт
- II. 20-ий кур. Ньюарк
- III. 28 кур. Клівленд

ЕКСПОНАТ

- I. 50 кур. Вашингтон
- II. 4 кур. Філадельфія
- III. 3 кур. Нью-Йорк

ВИСТУП

- I. 50 кур. Вашингтон
- II. 20 кур. Ньюарк
- III. 38 кур. Пассейк
- 4 кур. Філадельфія
- 2 кур. Нью-Йорк



ПЕРШУНИ ДІВЧАТА

Митрополит Андрей Шептицький БУДУЄМО РІДНУ ХАТУ

Експонат 50-го і 45-го куренів з Вашингтону, який виграв І-ше місце, був побудований на книжці Митрополита Андрея Шептицького "Будуємо рідну хату", написаної в 1942 році. Це алегорична праця, в якій Митрополит пояснює, що саме потрібно для будови Батьківщини, і порівнює

країну до хати. Юнаки і юначки, у своєму експонаті, збудували модель української хати - дуже детально і зі смаком. Вони виписали цитати із книжки і зробили висновки, чи Україна, після 10 років незалежності, будує свою державу за його приписами. Тут подано два приклади.

ДИТЯЧА КІМНАТА

Митрополит пише: Від виховної праці... у великій мірі залежить могутність батьківщини. Виховувати своїх дітей і дбати про спільні справи живучих разом людей громади, може ставати знаменитою школою громадянських чеснот. В Україні: Пласт, організація, яка займається виховною працею, відновила в Україні в 1989 р. Школи в Україні перейшли на українську мову. Плекання однієї мови з'єднує людей... Конституція гарантує справедливість і права меншостей. В Херсоні, напр. є школа, що вчить по-українськи і по-вірменськи.

КІМНАТА БАТЬКІВ

Митрополит пише:... держава повстає так, що первісна клітина суспільного життя, найпростіший елемент родини - батьки і діти - лучиться у вищий організм родових спільнот, або громад... Поза Церквою є ще інституції, що є добрими школами громадянських чеснот. Тими інституціями є родина, громада та добровільні стоваришення і спільноти людей.

В Україні: Нажаль зараз в Україні є дуже високий процент розводів. У 1996 р. 63% подружжін кінчалися розводом і від того часу числа не зменшуються. Ми вважаємо, що не тільки батько є головою родини, а мама разом із батьком, та краще щоб діти виростили із обома батьками в хаті. В Україні суспільна відповідальність відроджується у таких недержавних організаціях як *Віра і Світло*, яка займається недорозвиненими людьми і *Милосердя*, яка помагає потребуючим.

На фото (ст. 6, загін Детройт) піраміда згори - Ніна Прибула, Дмитро Гришів, Катя Прибула, Максим Бойко, Александра Легета, Андрій Лаврун, Михась Конях, Адріян Піхурко

ст. 6, загін Філадельфія (клячуть зліва) Таля Кужла, Леся Біла, Таля Гудь, Марія Нестор (стоять зліва) Стефа Гомик, гетьманівна Христя Гудь, Александра Федорійчук, Адріана Макаруха

Всі фото: Оксана Закидальська

ст. 7, загін 50-го куреня ім. Оксани Лятуринської, Вашингтон, який виграв перше місце за свій експонат *Будуємо рідну хату*.

УКРАЇНСЬКІ ГРОШІ

Багатокольоровий експонат загону 4-го куреня, Філядельфія, описував, що зображено на українських грошах, від гривні до 100 гривень, спереду (особа) і ззаду (архітектурний об'єкт). (Виграв II-ге місце)

ОДНА ГРИВНЯ Херсонес

Зображений на зворотному боці однієї гривні, на якій постать Володимира Великого бо саме в тому місті Володимир перейшов на християнську віру. Херсонес-Таврійський... положений над Чорним морем на пів.-зах. березі Криму. За античної доби, Херсонес був важним торговельним і політичним центром, демократичною державою, мав власні гроші і торгував із греками, скитами й таврами... від 4-го ст. по Хр. був частиною Візантійської імперії і важним центром візантійської культури до 11-го ст. В 1299 був знищений татарами. Дослідження руїн почалося в 1827... знайдено залишки грецьких, римських і візантійських мурів, домів, господарських і ремісничих саруд, понад 50 християнських церков, театр на 3,000 осіб. На місці Херсонесу стоїть сучасне місто Севастополь.



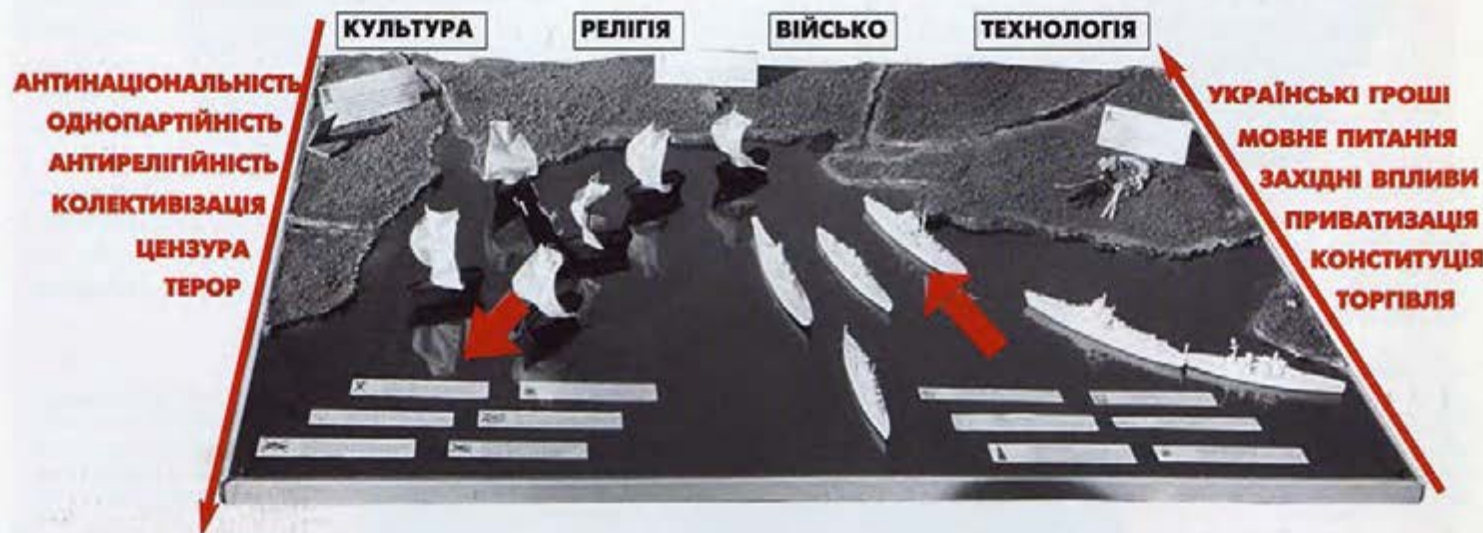
Гра складалася з 'тарілки', на якій були 3 частини – вартість гроша, зображення спереду і ззаду. Кожна частина окремо крутилася і всі три треба було разом зрівняти.

50 ГРИВЕНЬ М.Грушевський

Великий український історик, визначний організатор української науки, політичний діяч, провідник визвольних змагань і публіцист, автор 10-т Історії України-Руси, 5-т Історії Української Літератури, перший президент України. В 1894-1914 проф. Львівського університету... його наукові праці підтверджували, що український народ є окремий від сусідів, має окреме походження, політику, господарство та культурне життя... політична діяльність розвинулася на центральній Україні... в 1914 арештований і засланий... В 1917 вибраний на голову Української Центральної Ради, а у 1918 став президентом Української Народної Республіки. З його іменем пов'язані події до IV-го Універсалу, проголошення самостійної України... в 1919 вийшов з України, повернувся в 1924 але в 1931 став жертвою московських репресій – помер 1934 в Москві.

ПРИПЛИВИ І ВІДПЛИВИ

Експонат детройтського загону – релієфна мапа Чорного моря і південного берега України. Море – синє дзеркало на якому дві флотії – кораблі-бойовики плывуть до берега (ПРИПЛИВИ) а старі човна відпливають (ВІДПЛИВИ). ПРИПЛИВИ – що доброго сталося в Україні від незалежності. ВІДПЛИВИ – що поганого перейшла Україна за комуністичних часів. В додатку зазначено, що доброго залишилося.



УКРАЇНЬСЬКА МУЗИКА

Експонат 3-го куреня, Нью-Йорк, побудований як сцена на якій представлено музикантів і співаків, які були найбільш популярні в Україні в 1990-их роках. Посередині, сходи виготовлені із компакт дисків музики вибраних артистів. Сходи провадять до плейєра, так що можна було вибрати і заграти диск.



Експонат виготовив пл. роз. Коля Пилип, з поміччю ст. пл. Ксені Кузик Салевич

Берег ріки

Слова і музика: Пікардійська Терція (із диску: Сад Гетсиманських пісень)

Я зупинився на березі великої ріки.

За рілою – мене чекаєш ти.

Не подолати мені глибокої води.

І безнадійно чорніють спалені мости,

Така далека та дорога до мети

І мені ніяк, ніяк, ніяк до неї не дійти.

Просто ти живеш не на тому березі ріки,

Де я стою, де чекаю місяць і роки.

А ти живеш не на тому березі ріки.

Чую твій голос і бачу я тебе

Та тільки крила мої облямані давно.

Я на тій знедоленій землі забув коли літав.

І не збагнути тобі, там на березі твоїм,

Чого вартує зробити один рішучий крок

Тому, хто на інших берегах ніколи не бував.

Просто ти живеш ...

Сучасні зірки

Одна з найбільш популярних сучасних груп –

Пікардійська терція зі

Львова. Подаємо слова і

корди на гітару до їхньої

пісні *Берег ріки*.

Новий диск

Пікардійської терції – *Я*

придумаю світ.



C	C	
F	F	
G7	F	C
	F	F
	C	C
	G	F
		C

МОВА

Мово рідно, слово рідне,
хто вас забуває
Той у грудях не
серденько,
а лиш камінь має.



Частина змагу Орликіяди була презентація на одну тему – загін 10-го куреня, Торонто, підготував презентацію про питання мови в Україні сьогодні, яку подаємо тут.

Стаття 10 Конституції України говорить: "Державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської і інших мов національних меншин України. Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування."

Мовна ситуація в Україні все була і ще є дуже складною. Впродовж багатьох століть, Україна була під владою чужих держав, таких як Росії на сході й Польщі і Австро-Угорщини на заході. Через те, розвиток української мови був заборонений. В часах царської Росії, вживання української мови було навіть офіційно заборонено. Хоч українська мова значно потерпіла і майже була знищена, вона збереглася до сьогоднішнього дня. Через всі ці репресії, українська мова не повернулася відразу після незалежності, але протягом останніх 10 років поступово відроджується.

Мова є одним з найважливіших елементів держави. Вона з'єднує нарід і викликає почуття своєрідності й індивідуальності. Мова нас відрізняє від інших народів. Всі види суспільного життя залежать від мови. Вона не є лиш способом комунікації, а частиною нашої культури. Мова є творена і змінена народом і розвивається разом з ним.

В часах Визвольних Змагань, від 1917-1921, Українська Народна Республіка та Західня Українська Республіка боролися за українську мову. Під час українізації в двадцятих роках, українська мова стала державною мовою і була впроваджена в щоденне користування в школах, на фабриках, в пресі і в уряді. Це був перший загальний вживання української мови від часів Козаччини. На жаль цей коротко-тривалий період скінчився з впровадженням політики русифікації Советським Союзом в 30-их роках. В цьому часі вся інтелігенція, яка обороняла вжиток української мови, страшно потерпіла і в більшості була розстрілена.

Після незалежності, українська мова не стала офіційною мовою України відразу, але аж 5 років пізніше. В Конституції, яка була прийнята в 1996 році, написано що державна мова України є українська мова. Хоч українська мова є тепер офіційною державною мовою і її вивчають в школах, тільки 44% населення вважають українську мову рідною, а 38% вважають російську мову рідною. На жаль, більшість газет друковані російською мовою. Російська мова також панує в радіо та на телевізійних програмах. Мовне питання навіть дійшло до того, що деякі люди вимагають, щоби російська мова стала другою державною мовою України.

Українська мова збереглася до тепер через силу волі наших батьків і предків. Це доказує, що вона далі зможе існувати і зростати. Підтримка уряду щоденного вжитку української мови допоможе відродити її. Уряд не може наказувати людям якою мовою говорити, але може надати приклад і заохочувати друкування українських газет і книжок. Крок за кроком, ми зможемо покращити мовну ситуацію на Україні.

Мова є та нитка, яка з'єднує нас. Якщо ми пошиremo і зміцнемо цю нитку, то ми станемо кращими українцями.

*п.л. роз. Божена Грицина і
п.л. роз. Катруся Балан,
10-ий курінь, Торонто*

*На фото: Божена Грицина і Катруся Балан
на Союзівці під час змагу Орликіяди, 2001.*

Я - Адріян Станько і живу в Baskin Ride, NJ. Мені 14 років і я є гуртковий. Я належу до Пласту вже 9 років і дуже люблю їздити на табори на Вовчу Тропу і брати участь у різних заняттях в лісі. Мені подобається спати в шатрі і грати спорт – граю в американський футбол в 9-й класі в Bayley-Ellard Catholic High School. Мене цікавлять гелікоптери і як я буду старшим, я хочу бути пілотом.

Я - Степан Шепель. Я закінчив Readington Middle School і почав гай скул. Я найбільше люблю грати копаний м'яч, бігати, грати пейнтбол і плавати. Я вже другий рік пласту учасник і я відбув третій рік юнацький таборі на Вовчій Тропі.

Я - Микола Стасюк. Мені 14 років. Я люблю читати, їздити на сніговій дощці і їздити ровером. Я беру лекції фортепіану і ходжу на лекції українських танців. Цього літа я був на третьому таборі на Вовчій Тропі. Я закінчив 8-му класу в школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку і тепер ходжу до Don Bosco High School.

Я - Мирон Радович, син Марії і Мирона Радовича з Closter, NJ. Мені 14 років. Я є студентом середньої школи з відзначенням. Належу до Пласту 7 літ, ходжу на сходи і беру участь у таборах на Вовчій Тропі. Я студент української школи в Spring Valley, NY де я також є членом танцювальної групи *Весна*. Люблю грати кошиківку, копаний м'яч і бейсбол – спорти в яких здобув різні трофеї. Я є членом Junior Closter Fire Department.

Я - Лесик Миськів. Футбол є мій улюблений спорт і я є в команді вже 7 літ. Я живу в Кліфтон, Нью-Джерсі і ходжу до Woodrow Wilson Middle School. Моя родина і наука мені найважливіші. Я щасливий, що належу до Пласту. В Пласті, спеціально на таборах, я зустрічаюся з дітьми з різних станиць і околиць. Завдяки Пластові, маю приятелів по цілій Америці. Я маю доброго друга, який з нами робить цікаві речі, наприклад – скелелазення.

Я - Михась Колодій. Я народився 17-го вересня, 1987 року в Едісон, Нью-Джерсі. Тепер я живу в Сомерсет. Я люблю грати в футбол і кошиківку. Цього літа я відбув табір на Вовчій Тропі.

Ми - Іван Літош і Роман Лесько. Ми мали дуже цікавий рік в Пласті: з нашим другом Романом зробили вмілість скелелазення. Цього року кінчаємо II-гу пробу і на слідує літо поїдемо на табір як пластуни розвідувачі.

Я - Ярема Вінтерес. Мені є 14 років. Я закінчив 8-ку класу цього року і почав науку в Seton Hall Прер. Я належу до гуртка Вовків, 5-го куреня. Мені найбільше подобається їздити на Вовчу Тропу

Я - Данило Мартинець. Я люблю грати всі спорти, але найбільше – копаний м'яч. Це найліпший винахід в світі! Музика – другий найліпший винахід. Я люблю слухати музику і граю на фортепіані, гітарі, бандурі і на сопілці. Як виросту, я хочу бути лікарем або адвокатом. Ті роботи мене цікавлять.

Я - Івась Нагнибіда. Я народився 13-го серпня 1987 року. Я люблю грати спорт, а зокрема грати гокей. У мене одна сестра, Катя. Я тепер живу у Нью-Джерсі і належу до Ньюаркської станиці.

НАШ ГУРТКОК

Ми є гурток ВОВКИ, 5-тий курінь при станиці Ньюарк, Нью-Джерсі. Наш друг – ст. пл. Роман Шаповал, Чорноморець. Ми стрічаємося майже кожного тижня при церкві св. Івана Хрестителя у Випані. Нас є 11 пластунів учасників і тепер готуємося до II-ої проби, яку плануємо закінчити в червні, 2002 р. Минулого року ми мали багато занять і, разом із другом Романом і цілим гуртком, зробили вмілість скелелазення. Включаємо знімку з цієї прогульки (яку відбули два рази) і хочемо Вам оповісти особисто про кожного з нас.

(Від нас усіх – дякуємо другові Романові за його працю з нашим гуртком ВОВКИ!)



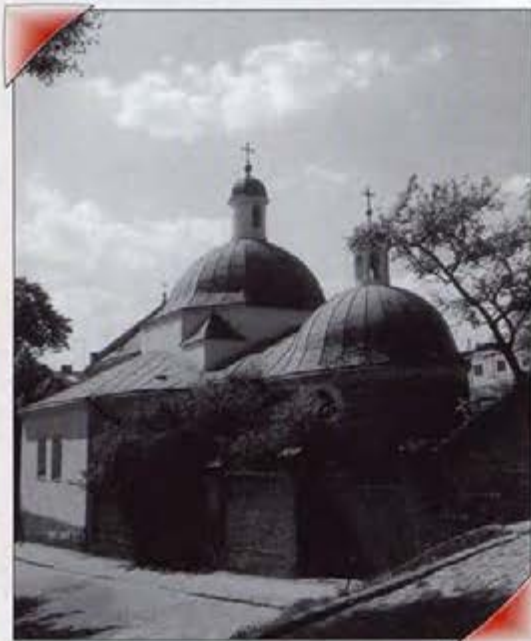
Моє місто Львів



В 4-2000 числі Юнака ми оголосили Конкурс: Моє Місто. Маємо відгук – зі Львова! ст. пл. вір. Мирося Омельченко, пише: Мені дуже сподобалася та ідея з конкурсом на найкраще місто. Я вже не

Львів Туристів

здаю ніяких проб чи проектів, а просто хочу щоб про моє місто – Львів – дізналися й інші пластуни... Ми вдячні друзі Миросі, що нам прислала ці інформації і фотокартки про своє місто. І якраз коли пластуни по світі готуються на ЮМПЗ 2002 яке відбудеться недалеко міста Львова.



Церква – оборонний мур

Найдавніша пам'ятка архітектури міста – Церква св. Миколая під горою Будельниця на вул. Б. Хмельницького. Церква існувала вже у 1292 р як придворний княжий храм. Пізніше вона служила осередком громадського-політичного життя і належала ремісникам швельного цеху. Церква споруджена у старослов'янському стилі, без прикрас та пишних колон, а низькість дверей, невеликі вікна, стіни з тесаного каменю нагадують мури фортець середньовіччя. У випадках облоги міста, Церква витримувала натиск навіть добре озброєних військ.

Інтер'єр зроблений в XVIII столітті, виражений в стилі рококо. В бокових алтарях можна побачити ікони XVII ст., перенесені із уже неіснуючої Церкви св. Теодора, яка була зруйнована XIX ст. Це ікона Федора Тіроного та Богоматрі, які є найціннішими творами львівського малярства першої половини XVII століття.

Гробниця у центрі міста

Цінна пам'ятка ренесансного будівництва у Львові – каплиця Боїмів, споруджена в 1615 р. на замовлення львівського купця Георгія Боїма. Вражає споглядача дивовижною гармонією архітектурних форм та багатством прекрасної різьби по каменю. Її будівничий невідомий, припускають, що ним був архітектор і скульптор Андрій Бемер. Східну стіну прикрашають два фресковані портрети – Георгія Боїми та його дружини Ядвіги, північну – фресковані зображення Богоматері і Христа, а над ними – один з найкращих львівських рельєфів XVII ст. – Юрій Змієборець. У куполі вміщено зображення пророків та символічно-алегоричні постаті – чотири жіночі фігури, що уособлюють Справедливість, Мир, Любов і Віру. А ззовні, на самому вершечку купола знаходиться єдина в світі сидяча скульптура Ісуса Христа.

Слід підкреслити, що художнє вирішення інтер'єра в цілому передає узагальнені поняття про життя і діяльність людини, аніж про смерть і розплату за гріхи.





Між мечем і шитом

У Львові на початку XVI ст. з метою модернізації, застарілої середньовічної системи фортифікацій, що не відповідала новим способам ведення атаки, був створений зовнішній оборонний пояс. Він пролягав за старим міським ровом і складався з обливкованих каменем земляних валів із поставленими за них потужних артилерійських башт. Від того часу до наших днів дійшла Порохова вежа (1554-56 рр.), яка призначалася для фронтального й фалангового обстрілу. Вона мала характерну підковоподібну форму в плані і розмірами 19х22 м.

Зовнішні стіни до 3 м. завтовстими завершувалися навислим третім ярусом майшкулів. У 1954 р. башту пристосували під будинок архітекторів. Вежу використовували також для зберігання провіанту, аmunіції і пороху, звідси й пішла її назва. Сьогодні там знаходиться одна із славнозвісних Львівських каварень.

Дух Вірменії в Україні

Вірменський собор являється унікальною пам'яткою вірменської архітектури XIV ст. на українських землях. Собор споруджений у 1363 львівським архітектором Дорінгам. Спочатку споруда являла собою рівний грецький хрест з куполом в центрі, який підтримується дванадцятигранним барабаном. Наявність трьох апсид характерних для східноєвропейських традицій, вказує на творчий взаємозв'язок вірменської та древньоруської архітектури. Цей зв'язок добре видно в останках фресок, при реставрації 1925 р., які є найстарішими представниками монументального живопису Західної України XVII ст. У південному вікні збереглися зображення Іона Богослова, св. Прохора та апостола Якова. Епоха відродження приносить багато нового в архітектуру Собору, в 1437 р. споруджена відкрита арка, а в 1571 Красовський будує восьмикутну дзвіницю та колону з фігурою св. Христофора. Колона споруджена на честь патрона Христофора Августиновича, який своїм коштом відбудував собор 1723 р.

Але на цьому історія будівництва не закінчується. В 1908 р. архітектор Менчинський добудовує західний фасад, а в середині 20 ст. Меххофер прикрашує купол мозаїкою, стіни розписує Я. Розен. Головний вхід вистелений надгробними плитами вірменських єпископів. За легендою, вони воскреснуть тоді, коли люди ногами зітруть вирізьблені надписи на цих кам'яних плитах.



Львів Українців



Муза Львова – опера

Львівський академічний театр опери та балету ім. С. Крушельницької – одна з найдивовижніших споруд в Україні, контури якої стали символом міста Лева. Оперний театр збудований 1897-1900 рр. архітектором З. Оргачевським в дусі венського псевдоренесансу. Верх будівлі прикрашений трьома бронзовими скульптурами, що уособлюють Славу, Перемогу та Любов – це робота українського скульптора Петра Війтовича. Розвиток культури та театрального мистецтва Львова своїм корінням сягає до багатонаціональної традиції міста. У березні 1864 український театр розпочав свою діяльність постановкою *Марусі Квітки-Основ'яненка* на сцені Народного дому. Директором театру став. О. Бачинський. Лише у 20-ті роки на арену Оперного театру виходять українці С. Стадниківна, І. Григорович, Н. Гординський, О. Лепкова. 19 грудня 1935 р. йде ювілейна вистава *Запорожець за Дунаєм*. З 1956 р. по 2000 р. театр носив ім'я І. Франка. За творами поета було поставлено балет *Каменярі*. Нині за твором Франка здійснено грандіозну постановку опери *Мойсей*, яку М. Скорик та Б. Стельмах створили на честь приїзду Папи Івана Павла II.

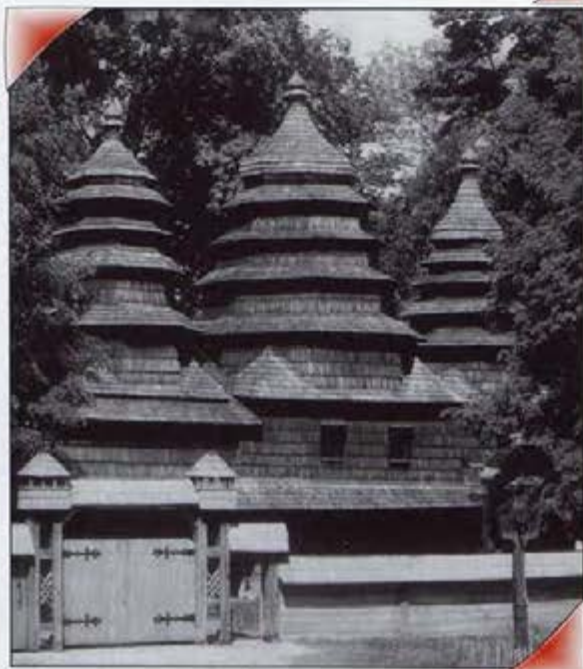
Бойківщина – етнографічна область в Українських Карпатах, займає територію між ріками Сян на Заході і Лімницею на Сході. Народне мистецтво цього краю представляє Миколаївська Церква із с. Кривки Турнівського району. В неї втілено багаторічний досвід талановитих народних водчих, тому споруда належить до шедеврів українського народного мистецтва. Миколаївська церква складається з трьох приставлених один до одного різних за величиною квадратних зрубів, кожен з яких перекритий банею з кількома ярусами-заломами. Будівля має дві галерії що декорують її монолітну нижню частину. Одна з галерей утворює з хорами характерний ще для Київської Русі другий поверх.

Гомін віків

Давня народна архітектура західних областей, як і всієї України, відзначається багатством та оригінальністю форм. У Львівському музеї народної архітектури і побуту (т.зв. Шевченківському гаю) знаходиться 125 пам'яток та 20000 предметів побуту і народного мистецтва.



Лемківщина – етнографічна область, яку колись заселяли лемки у горах між ріками Уж і Сян, на сході та Попрад і Дунаєць на заході. Назви лемко, лемки, очевидно походять від вживаного ними слова лем (леше, тільки). В сьогодинішніх межах України лемки живуть тільки у Перечинському та Великоберезнянському районах Закарпатської області. Витвори лемківського мистецтва є Церква св. Володимира і Ольги (1831) з с. Котань Кросненського воєводства (Польща).



Львів Пластунів



Контури століть

Внесок пластунів у суспільно-політичне життя Львова значний. Засвідчити це може Будинок Ратуші, що розмістився в самісінькому центрі площі Ринок. Ще з часів I світової війни по коридорах цього будинку ходили пластуни Петро Франко, Олександр Тисовський, Олена Степанівна, Катря Зарицька, пізніше Степан Бандера, Роман Шухевич, Василь Кук...

Найдавніша згадка про споруду на цьому місці датується ще з 1381 року. Це був дерев'яний будинок з високою вежею. Пожежі 1527 і 1577 рр. вщент знищили будівлю, тому на початку XVII ст. архітектор Кампіановський побудував нове приміщення Ратуші... Сучасного вигляду Ратуша набула під час відбудови після пожежі 1848 р. Це чотириповерхова споруда, із 150 кімнатами та висотою вежі 65 метрів, з міським годинником нагорі.

Під час проголошення незалежності 1 листопада 1918, приміщення Ратуші зайняли Січові Стрільці, лави яких в основному були створені із старшого юнацтва пластунів. Це були Олена Степанівна, Северин Левицький, Бочан, Горбай... Вивісити український прапор на вежі Ратуші сотник Дмитро Вітовський доручив пластунові Зенонові Русинів. Ратуша і сьогодні не втратила свого пріоритету. Кожного року на день міста чи 1 листопада пластуни після марш-походу містом урочисто підіймаються на вежу, де майорить синьожовтий стяг.



Patriae decori civibus educandis

Цей напис можна побачити при вході в головний корпус Львівського національного університету ім. І. Франка. В перекладі напис означає – *"Батьківщина оздоблена освіченими громадянами"*.

Можливо це просто збіг чи пластова свідомість, проте більшість активних старших пластунів (станції Львів) навчаються або закінчили Львівський університет. Подвіря Університету – це найвигідніше місце для зустрічей, щоб запланувати чергову мандрівку, табір, обмінятися враженнями про лекції чи просто покататися на роликах.

Головний корпус університету був збудований в 1877-1881 рр. за проектом архітектора І. Гохбергера. Головний зал розписував маляр Г. Годаковський, скульптурні групи по боках – Праця і Просвіта – алегоричні, групу вгорі – Галиція, Вісла і Дністер – розробляв Т. Ричерд. Наш Університет відомий не лише архітектурою, а й науково-історичними зсобутком. Його закінчували почесний пластун Віктор Ющенко – єдиний прем'єр-міністр, що вірно служив народу України; ст. пл. Ангеліна Кліш, ст. пл. вір. Надія Цюра, ст. пл. Оксана Гоцко...

ТАБОРИ

Незабудем своїх героїв

Курінні табори львівської станиці

Переглядаючи список таборів, які мали відбутися цього літа, привертала найбільшу увагу колона — місце проведення табору. Більшість куренів львівської станиці зголосили свої курінні табори саме на реалізацію проекту відзначення роковин створення УГВР*. До цього проекту залучились і інші станиці львівської округи. Але якщо порівняти активність реалізації цього проекту в минулі роки, то тепер зацікавленість молоді інших організацій зменшилась. Цього року, по спринівських лісах бігали тільки пластуни.

Маючи свої курінні програми коменданти намагались залучити юнацтво до спільних заходів встановлюючи пам'ять УГВР. На тому тлі було не-

велике непорозуміння між таборами. Одні прагнули більше милітаризму, інші хотіли просто проводити курінну програму.

На таборах куренів ім. Данила Галицького і ім. Романа Купчинського справді панував військовий дух. Вони бавилися в теренові ігри, міняли місце табору, ховаючись і маскуючись. Крім того була спільна теренова гра, в якій потрібно було викрасти тотем куреня, який стояв в центрі табору: підкрастися, щоб це не помітили стійкові і викрасти тотем. В цілому молодь була задоволена таким спільним таборованням, хоча крайова таборова комісія мала певні зауваження. (Подав допис і зробив всі фото — ст. пл. Богдан Яцишин)



Юнаки 1-го куреня ім. Данила Галицького



кур. ім. Р. Купчинського в поході до церкви, с. Сприня



Сприня. Похід до церкви, кур. ім. О.Пчілки



Заняття з медиком в таборі кур. ім. Ольги Басараб



Біля тотему



Ранішня молитва, кур. ім. Данила Галицького



В підтаборі куренів ім. Марусі Чурай і Олени Пчілки.

*УГВР — це скорочення "Українська Головна Визвольна Рада". Це був підпільний орган, створений в 1944 році, коли вже було ясно, що кінець II Світової Війни недалеко, представниками різних українських політичних партій та організацій для керівництва українського національно визвольного руху. Генеральним секретарем УГВР був Роман Шухевич-Тарас Чупринка.

Пластун, який пройшов *Легіон* завжди допоможе – сказала одна подруга під час святкування Днів Пласту в Києві цього року. Що ж дає цей табір, що його вирізняє?

По-перше це – вишкільний табір військового пластування, що плекає традиції чоловічого побратимства. По-друге, якісний відбір кадрів: треба виконати завдання, пройти перевірку на ВФВ та теоретичні тести. Але так можна продовжувати до безконечності.

“1944 рік, захід України щойно окупований більшовицькою Москвою, УПА веде безкомпромісну боротьбу за Українську Самостійну Соборну Державу” – прочитав друг Генеральний писар на відкритті табору. І, ніби за помахом чарівної палички, табір перенісся в ті буремні роки. Тай проживання в схронах, рейди-мандрівки, теренові ігри та гутірки на військову тематику, доповнені сполохами, примушували задумуватися: Чи легенда це? Атмосферу створювали й зустрічі з місцевими жителями, наприклад – ватра на подвір’ї Миколи Боднара (с. Лаврів), який за свого дитинства допомагав воякам УПА. Та немає часу на сантименти – знову до збірок, інструктажів, тренувань.

Справжнім святом для таборовиків стали відвідини прикордонної застави “Смільниця” та окремого 80-го аеро-мобільного полку в м. Хирові. Повстанці не загинули даремно, бо сучасне українське військо гідне слави прабатьків. Та й зміна їм росте – не лише пластуни дякували за цікаві екскурсії та демонстрації, а й вояки дізналися більше про нашу організацію. А попереду був Київ.

Кияни надовго запам’ятали стрункі ряди юнаків у пластових одностроях чи в таборових футболках із золотими давньоруськими хрестами та з українською пісню на устах. В Києві відбулося і завершення табору. Ось, здавалося б і все ...



Легіон в горах

Вопитнику знаходиш: *У своїй станиці я чув про Легіон, як про табір який робить з пластунів справжніх пластунів... Звідси випливає, що про Легіон я чув правду, Було важко, але ми перемогли. Перемога або смерть! Дякую Ордену Залізної Остроги за справжній вишкіл! З чим у Вас асоціюється Легіон? прозвучало питання на ватрі. Традиція... Мужність... Витривалість... Вірність... Сила. Певно, такі самі думки снували у головах наших славних предків. Хай же ці думки освятяться нашими конкретними справами для добра України та розвитку Пласту!*
Др. Козир

Легіон в Києві



На межі тисячоліть - Левурда

Вже традиційно пластове літо на Львівщині виршує табір, що проходить в урочищі Левурда Старо-самбірського району. Поряд із

проводом округи, його ініціатором та активним організатором є самбірський Пласт, певним обов’язком якого стало повернення у місцину,

в якій пластуни таборували понад 70 років тому. Учасниками табору були першо- та другопробники – юнацтво із різних станиць. Їм слово.

У таборі мені сподобалися останні дні. Ми побудували добру лазню, зіграли у футбол з командою виховників... Я навчився добувати воду, розпалити за різних умов вогонь, надати першу допомогу. Для себе довів, що разом з гуртком можна подолати майже усі труднощі. Я думаю, що наступного року знову сюди повернуся – на Левурду 2002.
пл. прих. Андрій Хом’як

Це мій перший пластовий табір, тому очікував від нього чогось особливого, але всі мої сподівання були значно перевершено. Левурда – це просто чудово. Я дуже дякую проводу. Вразили нічна тиша і вставання. Таких приколів у міських буднях не знайдеш. Відкриття дня співом гімну і підняттям пропора налаштовували усіх на нові пригоди... Гарні спортивні ігри, змаги, чудові мандрівки, цікаві інструктажі - все це створило

незабутні враження про табір. Я впевнений що приїду сюди ще раз.
пл. уч. Іван Спринь

У таборі мені подобається, бо знайшла багато нових друзів, але хочеться, щоб вечірні ватри були трошки довшими... Особливо запам’ятався день, проведений на ріці. Хоча всі інші теж стали для мене цікавими і оптимістичними, бо були заповнені спортивними іграми, гутірками..
пл. уч. Наталія Цимбрило

Табір Золота Булава став для мене особливим, бо саме тут в гуртку Шалені Соловейки я зустрівся з юнаками, які прибули з різних областей України, і з якими ми стали справжніми друзями. Тут, на ЗБ сам-на-сам з чудовою природою, серед гірських схилів, ми таборували і вчилися провідництву – ставати лідерами. Альпіністика, нічні алярми, мандрівки, змаги та ігри, стрілецька, купальська і інші ватри зробили табір незабутнім. На завершення табору кожен з нас, учасників, справді відчув себе частинкою Золотої Булави, дух якої, здобуті знання, понесе до своїх гуртків, куренів, станиць, щоб зробити їх кращими. У таборі мені особливо запам'яталися альпіністика, похід до заповідника Тустань – неприступного замку Галичини часів князівства і обрядова ватра...
пл. уч. Андрій Бережницький, станиця Самбір

Наш гурток ч. 4. і ми називалися ПЕС, що означає "пластун екстримальних ситуацій". Ця назва стала нашим гаслом і нашою таборовою сутністю. Ми хотіли стати найкращими. Оптимістичний настрій постійна

готовність до наказу бунча. Найважливіша справа і таборове задоволення були нам до снаги. Бо нам гурток як три літери ПЕС, як єдине ціле. І нашому екстриму заздрила їх халява, тобто... Халява вічна і завжди.
пл. уч. Ігор Титик, Косів



пл. уч. Інга Селекман, Ужгород



Гурток ч. 5 - Загадкові Дріоди



Ранішня збірка-хорунжий
пл. уч. Ігор Титик, Косів

Напевно існує багато пластунів, які хотіли б побувати на цьому таборі і я їм бажаю, щоб вони змогли сюди поїхати. Якщо чесно, мені не дуже хотілося їхати на ЗБ, до зовсім незнайомих людей, з якими доведеться жити 10 днів. ... Протягом табору ми активно спілкувалися з учасниками інших станиць і з багатьма з них у нас і далі залишаються добрі стосунки. І навіть "одружувалися" гуртками. Наприклад, ч. 2 Неслухняні язички "одружилися" з нашим гуртком (два гуртки дівочого підтабору)... Корисною і прикладною справою для нас було планування різноманітних заходів. Багато вражень залишилось від обрядової (купальської) ватри, та мандрівки до колишньої князівської фортеці Тустань...
Мирослава, ЗБ кур. Анни Ярославни, м. Львів

Зараз вже останній таборовий день, і чомусь згадалося, як надсилав зголошення на ЗБ, виконував завдання, початок табору. Моя мрія пройти ЗБ здійснилася. Табір виявився не таким складним, як розповідали, але цікавим. Шкода, що цього року тільки я один приїхав з Криму. Тут має бути більше учасників від нас, бо Крим потребує більше провідників.
пл. розв. Сергій Дяченко, гурток ч. 1, ХВВВ (халява велика вічна всюди), ст. Євпаторія



Командант пл. сен. Володимир Русанов, ЧК
вручає спірчки



Наталія Чернець,

С
К
І
Ф

На ЗБ були не тільки пластуни, але члени скаутської організації Скіф (із Дніпропетровська). Про Скіфів ми писали в Юнаку 2/2001.

Великий привіт для пластунів і пластунок від скаутів організації Скіф. Мені доводилось чути багато схвальних відгуків від своїх друзів по організації про пластові табори. Особистого досвіду таборування з пластунами я ще досі не мала. Золота Булава – це перший мій табір, який організовує Пласт. У мене сформувалась дуже добра думка про організацію Пласт і залишились незабутні враження від цього табору. Але я очікувала трішки іншого.

Погано, що не було занять, де б ми робили і щось творили руками. Бо коли постійно

думаєш, дискутуєш, робиш висновки, це виснажує і потім, на інші справи залишається дуже мало енергії. На мій погляд змаги, які організовували гуртки були одноманітні, але можна було провести і багато інших цікавих ігор. Мені дуже сподобався впоряд. Коли всі швидко прибігають, якщо свистить на збірку, це так приємно бачити. А по кожному питанню роблять збірку табору, чи збірку гурткових – це так дисциплінує. Особливо сподобались обрядова і історична ватри. Це так весело. Я не шкодую, що поїхала на цей табір і додому я не хочу. *Наталка Чернець, Скіф, Дніпропетровськ*

В мене залишились дуже добрі враження про цей табір, бо він є особливим і не схожим на ті, в яких я вже побував. ЗБ допомогла мені за дуже короткий час розвинути свої провідницькі здібності. Виховники дуже добре попрацювали над розробленням гутірок, тому майже всі вони були корисними. Також, мені сподобалося, що ми самі готували

для себе різні змаги і інші точки програми. Тут багато уваги звертається на впоряд. Я не розчарувався, бо мої очікування від табору чогось надзвичайного виправдились. Тому, хочу сказати всім організаторам табору: Велике дя-ку-ю! *скаут-слідопит Ярослав Гладисhev, гурток ч. 3, Кому вверх (Скіф)*

Сама організація табору є на високому рівні: кожен виховник, інструктор намагається передати максимум знань, інформації. Табір має свій ритм, який ніколи не збивається. І ще, що мені найбільше сподобалося, це дружня атмосфера. Кожен учасник табору є рівний перед іншими. Гутірки на таборі були дуже цікаві, бо їх вели кваліфіковані інструктори. Найбільше запам'яталися конфліктологія, провідництво, планування, картографія, а також впоряд, який так мистецько вів друг бунчужний – ст. пл. Сергій Летенко. Я ніколи не зможу забути цей табір, нових друзів та, звичайно, юначок з дівочого табору. *пл. розв. Іван Танчук, ст. Дрогобич, гурток ч. 4 ПЕС (пластун екстремальних ситуацій).*

Тут юнацтво має нагоду проявити та застосувати навички з провідництва. Мабуть, це єдине до чого тут є найбільші вимоги. А все інше... *Халява вічна, велика всюди* (саме так називався один хлопячий гурток). Саме такі думки виникали у деяких юнаків порівнюючи ЗБ з пройденим ними *Легіон*. (тут йдеться про фізичне навантаження таборів). Особливо запам'яталося те, як розвідувачки не могли розпалити вогню на кухні, чи то дрова були занадто мокрі, чи може вони хвилювались від поглядів пластунок учасниць, яких на ЗБ була переважна більшість, чи може розвідувачки хотіли, щоб учасниці проявили себе у практичному пластуванні, віддавши їм ініціативу... *пл. уч. Світлана Трач, м. Тернопіль*



Нагородження переможців змаг



Гурток ч. 4, Пластун екстремальних ситуацій в себе на кухні

Гурток ч. 2, виховник - Юрій Леськів

пл. уч. Михайло Лемак (першун, гурток ч. 2 Шалені Соловейки) під час табору місцевим говором (Закарпаття, Рахів) написав таке жартуючи: ЗБ файний лагер. Туди си їжджають фест легіні пак, але й файні дівки. Туйки ми їмо парадички, а й підбиту

крумплю. Туй паж є цілком неваловні командири. Ай бігає тут у нас бунчужний. Се такий легінь, який все галілоукає і думає, що він фест фрасер, чай всім тут управляє. У хлопців мають бути усі гамби файно закапчені, аби не миригувати коменданта ЗБ – фест лагер.

Табір "Братство"



**братства* – це були громадські організації, які існували в багатьох народів. В Україні братства постали при православних церквах, і допомагали зберігати свою віру, обряд і давні звичаї. З кінцем 16 ст. братства відкривали школи та друкарні. Братства існували по багатьох містах України – до Київського Братства належало багато української шляхти і козаків. В 1620 р. до нього записався гетьман Сагайдачний зі всім військом Запорізьким. В 1632 р. школа київського братства стала Києво Могилянською Академією.

У нинішньому хиткому, мінливому світі, в якому не завжди панує краса і добро, лише братська сила допомагає вижити миру і злагоді. В історії минулого існували **братства*, які берегли народну культуру і звичаї, боролись за свободу своїх співвітчизників. Але давно пройшли ті часи, коли існували *братства* і на цей день майже неможливо знайти аналогічної організації. Кіровоградські пластуни були стривожені тим, що *братства* можуть назавжди залишитись у далекому минулому.

Так от, у нашій області проходив надзвичайний табір *Братство*. Учасники мали собі за ціль стати ближчими одне одному, поладнати не лише з оточуючими, а й зі своїм характером. Мета табору здійснилась, усі дуже подружились і завжди допомагали одне одному. Жили як одна величезна сім'я. Ніхто не зважав на те, що в чотирьохмісному наметі жили шестеро чоловік. Головне, що було тепло і весело.

Насичена програма, змаги, теренівки не давали друзям сумувати. Ми здавали вмілості, приймали участь у змагах, грали в теренівки у лісі. Надвечір усі жахливо стомлювались і не вірили у те, що доживуть до ватри. Але підготовка до ватри кипіла і як тільки смеркалось, друзі (можна вже сказати – брати і сестри) збирались біля палкого, яскравого вогню. Ми мріяли, співали, розповідали історії, демонстрували імпрези і, звичайно, пускали іскру. Стомлені, але вже набрані сил, ми йшли спати.

Найбільший спогад у нас залишився після здачі вмілості *Два пера*. Щоб здати цю вмілість потрібно було побудувати шелест в лісі і переночувати там одну ніч. Потім ми робили линви з кропиви і дикого винограду. Майстрували вироби з дерева (спис, вудку, приладдя для їжі і т.і.). Ще ми робили пастки в лісі і вилазили на дерева. Всі були просто в захватах від цієї вмілості.

Дуже хочеться, щоб *Братство* назавжди залишилося в серцях у членів *Братства Вогненого Хреста* (таку назву ми обрали собі на останній ватрі), і щоб ми завжди пам'ятали про те, як добре, коли є друзі.

Першунки табору Гавриленко Аня і Пільник Надія

На
предківську
славу



Скити
на
Новому Соколі

Цього року на Новому Соколі успішно відбувся юнацький табір під назвою *На предківську славу*. Слова ці всім нам відомі з Пластового Обіту. Ціль табору була поглибити наше знання про скитів – старовинних мешканців України. Майже всі головні таборові зайняття стосувались скитів. Наприклад, скити славилися як знамениті вершники. На першій таборовій прогульці ми мали лекції їзди на конях. Грецькі історики записали, що скити майстерно стріляли з лука. Ми також займалися стрільням з лука. Скити були войовничі і часто перемагали сусідні народи і племена. Внаслідок переможені давали їм харчі у



Табір старшого юнацтва "Перед нами сміється земля"

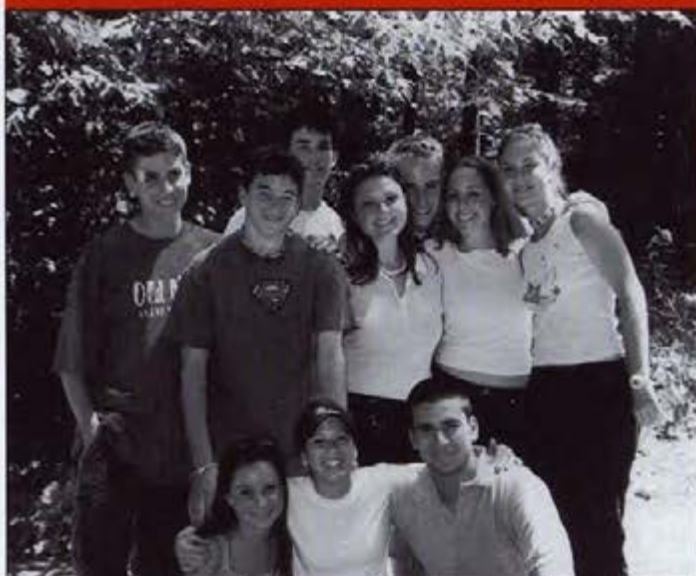
відбувся на Вовчий Тропі від 7-го до 22-го липня, 2001 року. Було 22 учасників табору і ми мали феноменальний час! Мені подобалося, що цей табір був тільки для старших юначок і юнаків і що він був мішаний. Через це ми мали більше цікавих занять. Якщо хтось є замолодий бути братчиком чи сестричкою, але чується застарий на звичайний юнацький табір, то це є перфектний табір для вас.

Наші подруги і друзі були більше нам як приятелі ніж впорядники і мені це дуже подобалося. Вони мали багато довір'я до нас і ми могли робити речі які не робимо на звичайному юнацькому таборі. Ми поїхали на 3-денну прогулюку до Emerald Lake State Park у Vermont. Там ми мандрували по горах, спали під шаласами і плавали на канойках. Ми також поїхали на прогулюку до New Paltz, NY щоб вправляти скелелазження. Це було дуже цікаво і ми могли здати вмільсть. Всі мали знаменитий час. Ми також пішли на прогулюку до недалекого містечка East Chatham куди часто ходили молодшими на порогульки. Але цього разу це було зовсім інакше. Ми ходили парами по містечку і шукали скарби. Після цього, ми зустрінулися в ресторані на піцу і морозиво.

Але табір не був цікавий тільки через прогулюки. Ми мали багато різних занять. Ми всі разом збудували велику браму, яка мала двері що відчинялися! Ми самі сплянували хрещення нашого табору. Ми також мали різні приємні і цікаві заняття, такі як сальонові танці і свято Івана Купала. Але я думаю, що найцікавіша річ яку ми робили це було варення вареників. Цілий табір разом з хлопцями приготував і зварив 200 вареників. Які були дуже смачні!

Я мала надзвичайно приємний час на таборі старшого юнацтва і раджу всім юнакам і юначкам поїхати на нього хоч один раз. Я певна, що цього табору ніколи не забуду!

пл. роз. Христя Гудь, Філадельфія



(стоять зліва) Марко Чайківський, Алекс Книгницький, Василь Кузю, Христя Гудь, Олесь Рей, Тамара Ричак, Саша Федорійчук
(клячуть зліва) Ада Ганкевич, Христя Семанишин, Марко Цок



Юначки готові на скелелазження під час прогулюки з табором в горах стеїту Нью-Йорк.

данину. Хоч ми нікого не перемогли, ми все ж таки не журилися про їжу. Нам пані у кухні смачно і подостатку варили. Під час боїв, скити прокрадалися через високі степові трави щоб несподівано напасти на ворога. На жаль на Новому Соколі нема степів але є ліс. Отже у лісі ми грали теренову гру ціль якої була так майстерно замаскуватися, щоб виховники не могли нас знайти. Скити не мали письма або сталих поселень. Те, що ми знаємо про скитів походить від старогрецьких істориків або з розкопок могил. Тому знаємо відносно мало. На щастя, в тих ділянках де ми не знали як скити поводитися, ми користувалися знайомими традиціями.

Хто знає які танці були у скитів? Отже ми влаштували собі забаву по-пластовому. Нарікань не було.

Табір мені надзвичайно подобався. Відносно мале число юнаків і юначок – 52 всіх разом – дозволило мені заізнати пластунів різного віку. Хоча це був окружний табір, поприїздили пластуни з різних міст Північної Америки, від Денвера до Ст. Кетеринс. Поперенього року я брав участь у крайовій Пластовій Зустрічі в Канаді на якій було більше ніж 500 таборовиків, у тому числі 50 прихильників. Я радий, що тепер можу порівняти переваги великого і малого табору.

пл. роз. Михайло Яськів, 11-ий курінь, Клівленд.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Лист від подруги Марійки Попович-Назарук:

Тому, що не має в нас відважних дописувати, висилаю Вам хоч дві скромні фотографії з нашого юнацтва з пластового табору у Великій Британії, який відбувся від 28-го липня до 11-го серпня ц.р. на Верховині у Північній Валії. Ми відбудуємо один спільний табір який ділитися на три окремі підтабори: юнаків, юначок та новацтва. Комендантом цілого табору був пл. сен. Р. Дубіль. Відповідальний за підтабір юнаків був Юрій Хромейчук (з України) а за юначок, пл. сен. Тамара Юревич-Буртон та пл. сен. Надя Міхалюк. Помагали теж старші пластуни Zenko Мартинюк та Джемс Бакіс і пл. сен. Оля Погубко. На таборі вже другий рік беруть участь діти найновішої еміграції з України, які тепер живуть постійно в Великій Британії. В міру можливості переводиться пластова програма, а гориста надморська гарна околиця приваблює всіх до мандрівок та на теренові ігри. Юначка Александра Міхалюк була заприсяжена під час останньої ватри присвяченої 10-літтю Самостійності України.

Юнацтво з пластового табору над морем в Північній Валії - серпень 2001.



(Уривки із статті Олеси Хромейчук, студентки Оксфордського коледжу, Медія курсу, яка появилась на Пластовій Сторінці Української Думки, 27.X.2001)

Яскраве полум'я ватри, ширі пісні, українське слово, мудрі повчання пластунів сеньйорів, вдалі жарти юнацтва, дзвінки голо-сочки новацтва, зелені гори, які так нагадують рідні Карпати... Все це кружляє перед очима весь час відколи я відїхала з атбору, з Верховини, яка розташувалась у валійських горах. Два тижні проведені на 52 пластовому таборі імені Лесі Українки проминули, як одна мить.

... Перша ватра була присвячена Лесі Українці... Найбільший успіх мав уривок драми-фаєрії Лесі Українки Лісова Пісня де героями були юначка Юля Мандзюк (Мавка), юнаки Андрій Михайлюк (Лукаш) та лісовик Павло Ліснович. Коли я розказувала переможне Лесине Contra sрет srego то бачила, як уважно вслухалися в кожне слово поезії навіть ті, рідна мова яких є англійська.

Ось я зачепила найбільшче питання табору – рідної мови. Пласт завжди славився поміж усіх молодіжних організацій високим рівнем знань української мови у своїх виховників. В устрої Пласту було чітко вказано, що прийматимуться до організації лише ті, хто вільно володіє українською мовою. За останніх кілька років ця реуляція значно зм'якла, якщо не зникла зовсім. Керівництво каже: Ми мусимо розуміти батьків, адже це вже третя і четверта генерація, тому й приймаємо до табору дітей, що не

розмовляють українською мовою, але є українського роду і готові щось навчитись, а ми маємо місце бо нас і так є мало.

Що ж, я розумію пана коменданта, який і так намагається зарадити прикрій мовній ситуації запрошуючи виховників з України і проводячи заняття здебільше двома мовами, а не лише англійською, тим самим відкладаючи у підсвідомість пташенят і новацтва бодай кілька нових українських слів щодня.

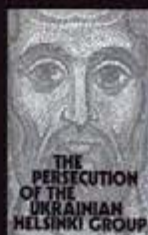
Та не все так погано у нашому домі. Команда на чолі з п. Романом Дубілем просила, вимагала, навчала у таборі говорити якомога більше українською мовою і самі у цьому були чудовим прикладом бо рідна мова в них така красива, аж не віриться, що ці люди живуть на чужині по 50-60 років. Мене також приємно вразили юначки і юнаки, що вродились вже в Англії, які вільно спілкувались зі мною українською мовою. В розмові зі мною старший пластун Zenko Мартинюк зауважив: Вдома ми цілий час гово-римо тільки по-українськи. І я б любив, щоб в таборі всі говорили по-українському. Підтримав цю думку і юнак Павло Ліснович. За його словами Павло приїхав до табору, аби зустрітись з українцями, відчутти атмосферу рідної домівки і трошки заглушити відчуття ностальгії, що не минає його відколи приїхав з України...



Микола Руденко
(арешт. II/77)



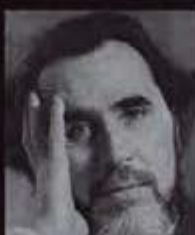
+Петро Григоренко
(ЗСА '78)



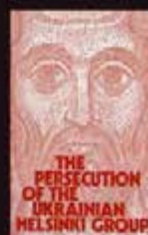
Мирослав Маринюк
(арешт. IV/77)



Ніна Строката
(викінена '79)



Олесь Бердник
(арешт. III/78)



УКРАЇНЬСЬКА ГЕЛЬСІНСЬКА ГРУПА (УГГ)

повстала в Києві 25 років тому (9.XI.1976)

Своїми відважними протестами і обґрунтованими вимогами, УГГ піднесла правову і національну свідомість українського народу та здобула визнання української проблеми на міжнародній арені і тим причинилась до повстання незалежної української держави.

УГГ мала три цілі:

1. Слідкувати за виконанням Гельсінських угод урядом СРСР в Україні,
2. збирати і розповсюджувати інформацію про порушення Гельсінських угод радянськими властями, і
3. домагатися, щоб Україна грала незалежну роль в міжнародних переговорах і угодах.

Гельсінські угоди (*Helsinki Accords*) були підписані всіма державами Європи (крім Альбанії), ЗСА і Канадою. В угодах ці держави визнали непопришними границі Європи і погодились співпрацювати в економічних, наукових і гуманітарних ділянках. СРСР зобов'язався респектувати людські і національні права. Остаточний акт Конференції про Безпеку і Співпрацю в Європі, який охоплював всі Гельсінські угоди, був підписаний 1 серпня 1975 р. в Гельсінкі, Фінляндія.

Зате, СРСР таки не дотримувався підписаних угод. УГГ збрала багато документів і заяв про порушення людських, національних і релігійних прав українців в СРСР і опубліку-

вала їх в інформаційних бюлетенях та звітах. Вона написала 18 меморандумів про порушення прав і багато звернень до ООН та держав-учасників Гельсінських угод про їх підтримку в боротьбі за права. 23.XI.76 у Вашингтоні повстав Комітет Гельсінських гарантій для України, який отримував документи з України, перекладав їх на англійську мову і розголошував в Західному світі.

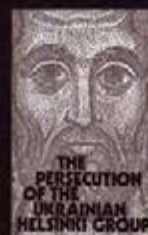
УГГ була заснована 10-ма відважними українськими патріотами. Із її перших членів, два були змушені емігрувати, а решта були заарештовані і ув'язнені (імена і фото цих членів поміщені згори і здолони на цій сторінці, разом із датою арешту). Та на їх місце зголошувались інші, між ними політичні в'язні, що були ще в концентраційних таборах або на заслання (деякі з них на фото справа). Всіх разом було 49 членів. Дехто з них загинув в тюрмі – Олекса Тихий, Юрій Литвин, Валерій Марченко і Василь Стус. Інші відбули покарання, і у вісімдесятих роках, повернулись до політичної діяльності.



+Василь Стус



+В'ячеслав Чорновіл



+Зеновій Красівський



Данило Шумук



Надія Сайтична



+Юрій Литвин



Ірина Сенік

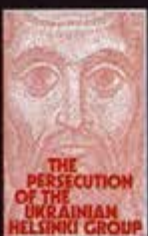
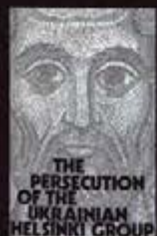
Іван Кандиба
(арешт. III/81)

Левко Лук'яненко
(арешт. XII/77)

Микола Матусевич
(арешт. XII/77)

+Оксана Мешко
(арешт. X/80)

+Олекса Тихий
(арешт. II/77)



РІЗНЕ

ЮНАК — журнал пластового юнацтва, видає Видавництво Пласт ЗСА-Канада, для всього юнацтва по світі. Передплати пластунів в Канаді і ЗСА треба полагоджувати через КПСтаршину свого краю. Всі інші передплати можна надсилати до Адміністрації Юнака. Річна передплата: \$25 (ам).

Матеріяли до цього числа подали: пл. роз. Маркіян Гадзевич, пл. роз. Михась Шубеляк, пл. роз. Божена Грицина, пл. роз. Катруся Балан, пл. роз. Михайло Яськів, пл. роз. Христя Гудь, Надія Пільник, ст. пл. гет. вір. Тамара Онищук, гет. пл. вір. Іванка Сливинська, ст. пл. Роман Чубатий, ст. пл. вір. Мирося Омельчинко, ст. пл. Богдан Яцишин, ст. пл. Андрій Гарматій, пл. сен. Юрій Кузьмович, пл. сен. Оксана Балтарович Гудь, пл. сен. Марійка Попович-Назарук, пл. сен. Тарас Закидальський, п-і Оксана Станько

Пожертви на Видавничий Фонд Юнак-а



Таборовики Родинної Ватри XIV надіслали даток на \$100 призначений на *Юнак* і *Готуйсь*.
Щира подяка всім родинам!

КОНКУРС Моє Місто

Продовжуємо конкурс Моє Місто

Ми одержали тільки один проєкт до Конкурсу, проголошеного в *Юнаку* 4/2000. Подруга Мирося Омельченко зі Львова, яка прислала інформації написала, що не могла вповні виповнити вимоги Конкурсу (в неї нема фотоапарату тому прислала тільки поштівки). Але її інформації про Львів були на стільки цікаві, що ми їх помістили в цьому числі.

Далі заохочуємо юнацтво взяти участь у Конкурсі. Ваші підготовлені матеріали можуть бути гарним проєктом до III-ої проби. Всі інформації про конкурс можна знайти в *Юнаку* 4/2000. Подаємо тільки головні вимоги конкурсу

Підготуйте матеріали на 2 сторінки *Юнака* про своє місто! Матеріяли повинні включати такі три частини:

Місто туристів - Зробіть фото або знайдіть поштівки з 3 до 5 об'єктів, які унікальні вашому місті: будівлі, мистецькі об'єкти, вулиці. Опишіть те, що на фото, подайте коротку історію.

Місто українців - Зробіть фото з 2 до 4 об'єктів, які щось кажуть про українців вашого міста або які пов'язані із історією вашого міста. Опишіть щось про ці об'єкти, чому вони вам цікаві.

Місто пластунів - Зробіть фото 2 до 4 об'єктів де пластуни вашого міста збираються, люблять ходити, проводять час. У цих фото треба помістити себе (значить людей, які беруть участь у конкурсі).

Пришліть все до редакції *Юнака* (адреса на внутрішній обкладинці). **Чи будуть нагороди? НАПЕВНО!**

Юнак для Виховників

ЮНАК для Виховників
(понад 200 сторінок матеріалів із
Юнаків 1/1995 до 2/2001)
можна замовити в редакції
за кошт пересилки
Канада: \$12 (кан)
ЗСА: \$12 (амер)
Інші краї: \$12 (амер)

Yunak dlya Vykhovnykiv
2199 Bloor St. W.,
Toronto, ON M6S 1N2
Canada
Fax: 416-763-0185
e-mail: zakydalsky@sympatico.ca



Для тих, хто має перше видання **Юнак для Виховників** (1/1995 – 2/2000) можна окремо замовити Додаток ч.1 (3/2000 – 2/2001). Кошт: \$5 (з пересилкою).

ЮМПЗ в Україні
15-25 серпня, 2002 року
з нагоди 90-ліття Пласту
МІСЦЕ

На Львівщині
недалеко старовинного замку Свірж,
30 км. від міста Львова

ПРОГРАМА

пішохідні мандрівки
туристичні екскурсії по історичних замках Львівщини
юнацькі вмілості
спортивні і теренові змаги
мистецькі майстерні
спеціалізаційні заняття
(водні, летунські, велосипедні, альпіністика),
розважальні та відпочинкові акції,
ознайомлення із Україною

ЮНАЦЬКІ ПІДАБОРИ

Підтабори будуть за ступенями і по статі (прихильники, учасники, розвідувачі, скоби-вірлиці), по 45 осіб (5 гуртків) у підтаборі. В кожному підтаборі по 5 виховників і 1 зв'язковий. Кожний підтабір буде включати пластунів із різних частин України і різних країв.

КОШТИ

Організаційний комітет повідомляє, що кошти ЮМПЗ – таборування в Україні від 15 до 25 серпня – будуть становити около \$140 (ам). Це не включає кошти доїзду на місце Зустрічі.

Організаційний Комітет ЮМПЗ у січні видасть
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕН
в якому будуть такі інформації:

- ✓ карта зголошення
- ✓ остаточні умови оплати
- ✓ список особистого вряду
- ✓ медична опіка на Зустрічі
- ✓ зголошення для виховників
- ✓ передтаборова підготовка
- ✓ можливості для тих, хто буде перебувати в Україні поза датами Зустрічі

По дальші інформації про ЮМПЗ в Україні – звертайтеся до своїх Станиць

В наступному числі читайте про:

Спорт

Політику

Музику